

Arte vizuale

Free your mind...

SIMONA NASTAC

În suita expozițiilor recente de pe simezele bucureștene – începînd cu cele ale absolvenților de anul acesta – expoziția deschisă la sfîrșitul lunii octombrie, la galeria Apollo, are un statut puțin diferit, singular chiar, dacă ne raportăm la vîrsta artistului. Deși foarte tînăr, Dragoș Burlacu ne propune, cu surprinzătoare maturitate, un exercițiu reflexiv și etic totodată, o confesiune necesară despre condiția actului creator și a „actanților” săi, la timpul prezent. Numită **Insomnia**, expoziția reunește lucrări de mari și mici dimensiuni, centrate – toate

– în jurul eului, al individului măcinat de întrebări, bîntuit de coșmaruri și viziuni, care încearcă să comunice, să suscite reacții și să obțină un răspuns despre identitate, modele și perspective imaginare. Aflat aproape de „gradul zero” al definirii de sine – la prima personală în București, după un debut la galeria Alfa din Bacău, patru premii și cîteva participări notabile la expoziții colective și de grup – Dragoș Burlacu ni se dezvăluie ca un tip cerebral, deschis către experiment, dar atent la opțiuni, un artist care știe că superficialitatea este un pericol permanent și

pentru care exigențele adevărului depășesc aspirațiile pur formale ori plăcerile frumousului. Dacă insomnia presupune un psihism intens, alimentat de angoase și neîmpliniri, pentru el pare să fie mai mult, un resort și un filtru inconștient al nevoii de expresie cu mijloacele artei.

Interogațiile sale vizează, în primul rînd, nu valoarea contemplativă a imaginii, nu virtuțile materiei picturale sau calitățile sem-nului plastic, ci actualitatea mesajului și forța conținutului ideatic, articulate pe dominantă greu sondabilă a autoreferențialității. Aceasta nu înseamnă că tot ce iese la suprafața pînzelor sale vine din adîncuri virgine, fără urme sau ecou. Regăsim sugestii și influențe variate, de la Robert Rauschenberg (prin tehnica *Combine Painting*) la Chuck Close (hipertrofierea detaliilor fizionomice după fotografii, cu ajutorul unui caroi), sau de la Gerhard Richter (inserția fotografică a unor personaje în mișcare) la Francis Bacon (deformări portretistice terifiante, sugerînd alienarea și echilibrul psihic fragil al omului). Toate țin, însă, de un exercițiu firesc, de o poetică a căutării, devenirii și cunoașterii de sine realizabilă numai prin asimilări și raportări valorice consacrate. Față de lucrările anterioare – seria **Trafic** expusă la începutul anului la Galeria Nouă, în cadrul expoziției **Dincolo de fotografie...** pictura – asistăm acum, totuși, stilistic și semantic, la o schimbare de registru. De la hiperrealismul tranșant artistul a trecut la un neoexpressionism figurativ nuanțat; de la recuperarea polemică a unor motive celebre din istoria picturii la integrarea și amplificarea fragmentelor din imaginarul cotidian; de la regimul diurn la cel nocturn; iar în plan tehnic, de la pictură în ulei și colaj la abordări mai complexe, la un limbaj mixt care conjugă pictura cu fotografia, arta video și intervențiile digitale.

Deși tînărul expozant are valențe incontestabile în structurarea spațiului plastic (pe suporturi bidimensionale mari) și stăpînește bine știința acordurilor și alter-

națelor cromatice (între oranjurile „arse” de bec și brunurile sau griurile potențate de misterul nopții), prezența sa, mai departe, pe teritoriul picturii, stă – cred – sub semnul întrebării. Dincolo de rigoarea suprafețelor pictate, pentru Dragoș Burlacu se deschid multiple universuri alternative, înscrise speculativ în profunzimea spațiului virtual. Dacă pînă acum mediile sale predilecte erau pictura și fotografia, într-o relație de dependență și schimb reciproc, o dată cu această expoziție artistul este tentat – ludic, dar și pragmatic, dacă ne gîndim la tendințele majore din arta contemporană occidentală – să exploreze și să exploateze noi posibilități de configurare a discursului vizual, cu ajutorul noilor media. Departe de rutina gesturilor învățate în anii studenției și de canoanele reprezentării în două dimensiuni, Dragoș pare liber să încerce. Îi dorim, în consecință, insomnia cît mai fertile și *free your mind... but not completely!*

